

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2007-2008

28 NOVEMBER 2007

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 betreffende het behoud van het normaal loon van de werklieden, de dienstboden, de bedienden en de werknemers aangeworven voor de dienst op binnenschepen, voor afwezigheidsdagen ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten

(Ingediend door mevrouw Myriam Vanlerberghe c.s.)

TOELICHTING

Het verscheiden van een naaste is — hoe onvermijdelijk ook — steeds een pijnlijke gebeurtenis.

Ieder mens beleeft het verwerkingsproces op zijn eigen manier. Sommigen nemen best zo snel mogelijk de draad van het dagelijkse leven weer op, anderen zijn daar niet meteen toe in staat. Nog anderen zijn misschien van oordeel dat zij best direct hun gewone bezigheden hervatten tot zij op een gegeven moment moeten ervaren zij het daarmee toch nog moeilijk hebben.

Het overlijden van een naaste vergt bovendien nog de afhandeling van een aantal administratieve en praktische zaken waartoe men niet altijd komt tijdens de periode van het verwerkingsproces. Meteen stuiten we op een aantal tekortkomingen in het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 dat de afwezigheidsdagen voor onder meer het overlijden van naaste familieleden regelt.

Ten eerste is het aantal dagen afwezigheid waarop een werknemer recht heeft met loonbehoud zeer

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2007-2008

28 NOVEMBRE 2007

Proposition de loi modifiant l'article 2 de l'arrêté royal du 28 août 1963 relatif au maintien de la rémunération normale des ouvriers, des travailleurs domestiques, des employés et des travailleurs engagés pour le service des bâtiments de navigation intérieure, pour les jours d'absence à l'occasion d'événements familiaux ou en vue de l'accomplissement d'obligations civiles ou de missions civiles

(Déposée par Mme Myriam Vanlerberghe et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

Le décès d'un proche — aussi inévitable soit-il — est toujours un événement douloureux.

Chacun vit de manière personnelle le deuil qui le frappe. Pour certains, il est préférable de reprendre au plus vite le cours normal de la vie quotidienne, tandis que d'autres en sont incapables dans un premier temps. D'autres encore pourront penser qu'il vaut mieux reprendre immédiatement leurs activités habituelles, pour s'apercevoir à un moment donné qu'ils n'y parviennent pas vraiment.

D'autre part, le décès d'un proche impose de régler certaines questions administratives et pratiques et l'on n'y parvient pas toujours pendant la période du travail de deuil. Ces divers éléments mettent en évidence quelques lacunes de l'arrêté royal du 28 août 1963 réglant les jours d'absence à l'occasion, notamment, du décès de certains proches.

Tout d'abord, le nombre de jours d'absence auxquels un travailleur a droit avec maintien de sa rémunération

beperkt : het varieert van één tot drie, in functie van de band die de werknemer met de overledene had.

Hoewel het uiteraard een kiese onderneming is om een soort gradatie in het leed vast te stellen, kiezen wij voor deze optie.

Dit voorstel regelt in eerste instantie de verhoging van het aantal dagen dat de werknemer afwezig kan zijn voor het verwerkingsproces. Hoewel dit voor een ieder verschillend is, zullen twee à drie dagen (huidige regeling) veelal ontoereikend zijn voor het verwerkingsproces en de afwikkeling van een aantal praktische zaken. De indiener acht het niet aangewezen dat de nabestaande dan een beroep moet doen op zijn gewone verlofdagen (in de mate dat die nog resten op het ogenblik van het overlijden) of de ziekteverzekering. Het rouwproces zal misschien tot fysische of psychische stoornissen aanleiding geven, doch het is onterecht om te «eisen» dat die gesteldheid als medische aandoening wordt erkend, om het verwerkingsleed over de huidige voorziene twee à drie dagen te kunnen dragen.

Daarom brengt dit voorstel het aantal afwezigheidsdagen waarop de nabestaanden bedoeld in artikel 2, 5° en 6°, recht hebben op respectievelijk tien en vijf dagen. Teneinde de impact voor de werkgevers van deze bijkomende afwezigheden te solidariseren, zullen zij gedurende deze dagen recht hebben op een uitkering ten laste van het RIZIV. Het bedrag van uitkering is forfaitair bepaald en is gelijk aan het maximumbedrag dat kan worden toegekend in het kader van het vaderschapsverlof. Dat de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen instaat voor de toekenning van de uitkering is een welbewuste keuze. Zoals aangestipt zullen thans reeds een aantal nabestaanden een beroep doen op deze verzekering in het kader van het verwerkingsproces.

Daarnaast — en dit is minstens even belangrijk — wordt de periode voor de opname van het recht uitgebreid. Volgens de huidige regelgeving kunnen de afwezigheidsdagen opgenomen worden tussen het moment van het overlijden en de begrafenis. Niemand zal ontkennen dat het rouw- en verwerkingsproces zich niet uitstrekt over die periode. Het zij, voor sommige mensen kan het snel heropnemen van het dagelijkse leven, inclusief de beroepsbezigheid, heilzaam zijn, maaër herhaald : na enige tijd kan blijken dat dit misschien toch niet de beste optie was. Of het kan zijn dat mensen goed en snel de draad van hun dagelijkse leven terug oppakken, maar zij het moeilijker krijgen op bijvoorbeeld het moment van de verjaardag van de overledene, de verjaardag van het overlijden, de periode van Allerheiligen, ...

Daarom wordt de termijn van opname van het recht op afwezigheid verruimd tot één jaar.

est très limité : il varie de un à trois jours suivant le lien qui unissait le travailleur au défunt.

Bien qu'il soit évidemment délicat de définir une «échelle du chagrin», nous retiendrons malgré tout cette option.

La présente proposition règle tout d'abord l'augmentation du nombre de jours durant lesquels le travailleur a le droit de s'absenter pour pouvoir faire son travail de deuil. Bien qu'à cet égard le vécu de chacun soit différent, deux à trois jours de congé (régime actuel) seront généralement insuffisants pour mener à bien ce travail de deuil et s'acquitter d'un certain nombre de formalités. L'auteur pense qu'il n'est pas souhaitable que le proche doive puiser dans ses jours de congé ordinaires (à supposer qu'il lui en reste au moment du décès) ou solliciter l'assurance-maladie. Il peut arriver que le travail de deuil engendre des troubles d'ordre physique ou psychique, mais il serait injuste «d'exiger» que cet état soit reconnu comme une affection médicale pour pouvoir apaiser sa souffrance pendant une période se prolongeant au-delà des deux à trois jours actuellement prévus.

C'est la raison pour laquelle la présente proposition porte respectivement le nombre de jours d'absence auxquels les proches visés à l'article 2, 5° et 6° ont droit à dix et cinq jours. Pour que les employeurs ne soient pas seuls à supporter l'impact de ces absences supplémentaires, les bénéficiaires percevront durant cette période une indemnité à la charge de l'INAMI. Le montant de cette indemnité est fixé forfaitairement et correspondra à la somme maximale pouvant être accordée dans le cadre du congé de paternité. Financer l'octroi de l'indemnité par l'assurance soins de santé et indemnités relève d'un choix délibéré. Comme nous l'avons déjà souligné, à l'heure actuelle, certains proches sollicitent déjà cette assurance dans le cadre du processus de deuil.

De plus, et c'est tout aussi important, la période durant laquelle le droit peut être exercé est étendue. Suivant la réglementation actuelle, les jours d'absence doivent être pris entre le moment du décès et les funérailles. Nul ne contestera que le travail de deuil ne se limite pas à cette période. Certes, pour certaines personnes, reprendre rapidement le cours de la vie quotidienne, y compris sur le plan professionnel, pourra être salutaire, mais répétons-le, après quelque temps, il pourrait s'avérer que ce n'était finalement pas le meilleur choix. Il peut aussi arriver que des personnes parviennent à reprendre vite et bien le cours de leur vie quotidienne mais qu'elles éprouvent des difficultés, par exemple, au moment de l'anniversaire du défunt, à la date anniversaire de son décès, à la Toussaint, etc.

C'est la raison pour laquelle nous proposons de porter à un an le délai dans lequel le droit de s'absenter pourra être exercé.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 brengt het recht op het aantal dagen van afwezigheid bij overlijden van een naaste familielid, zoals bedoeld in het artikel 2, 5°, van het koninklijk besluit van 28 augustus 1963, van drie naar tien dagen. Voor de zeven bijkomende dagen ontvangt de werknemer een uitkering ten laste van het RIZIV waarvan het forfaitair bedrag gelijk is aan de maximumuitkering in het kader van het vaderschapsverlof. Dit recht kan voortaan opgenomen worden binnen één jaar na het overlijden.

Artikel 3 brengt dit recht voor de begunstigen bedoeld in artikel 2, 6°, van twee naar vijf dagen, onder dezelfde voorwaarden.

Myriam VANLERBERGHE.

*
* *

WETSVOORSTEL

—————

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 2, 5°, van het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 betreffende het behoud van het normaal loon van de werklieden, de dienstboden, de bedienden en de werknemers aangeworven voor de dienst op binnenschepen, voor afwezigheidsdagen ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten, wordt het bepaalde in de kolom «Duur van de afwezigheid», vervangen als volgt:

«Drie dagen door de werknemer te kiezen in een tijdvak van één maand na het overlijden. Na uitputting van deze drie dagen heeft de werknemer recht op zeven bijkomende afwezigheidsdagen, naar keuze van de werknemer op te nemen binnen een tijdvak van één jaar na het overlijden. Gedurende deze bijkomende dagen ontvangt de werknemer een uitkering die hem wordt uitbetaald in het raam van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen waarvan het bedrag gelijk is aan het maximumbedrag dat kan bekomen worden door toepassing van het artikel 223*bis* van het koninklijk besluit van 3 juli

COMMENTAIRE DES ARTICLES

L'article 2 porte de trois à dix le nombre de jours d'absence à l'occasion du décès d'un proche au sens de l'article 2, 5°, de l'arrêté royal du 28 août 1963. Durant les sept jours supplémentaires, le travailleur percevra une indemnité à charge de l'INAMI, dont le montant forfaitaire est égal à l'indemnité maximale perçue dans le cadre du congé de paternité. Dorénavant, ce droit pourra être exercé pendant une période d'un an à partir du décès.

L'article 3 porte ce droit de deux à cinq jours pour les bénéficiaires visés à l'article 2, 6°, et ce aux mêmes conditions.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

—————

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 2, 5°, de l'arrêté royal du 28 août 1963 relatif au maintien de la rémunération normale des ouvriers, des travailleurs domestiques, des employés et des travailleurs engagés pour le service de bâtiments de la navigation intérieure pour les jours d'absence à l'occasion d'événements familiaux ou en vue de l'accomplissement d'obligations civiques ou de missions civiles, les dispositions dans la colonne «Durée de l'absence» sont modifiées comme suit :

«Trois jours à choisir par le travailleur dans une période d'un mois à partir du décès. Après avoir épuisé ces trois jours, le travailleur a le droit de prendre sept jours d'absence supplémentaires, qu'il choisit dans une période d'un an à partir du décès. Pendant ces jours supplémentaires, le travailleur perçoit une indemnité qui lui est versée dans le cadre de l'assurance soins de santé et indemnités et dont le montant est égal à la somme maximale dont il peut être bénéficié en application de l'article 223*bis* de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités,

1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. De minister bepaalt de toekenningsvoorwaarden van deze uitkering.

De dagen gedekt door een uitkering worden gelijkgesteld met arbeidsdagen voor de toepassing van de bepalingen van het voormelde besluit.»

Art. 3

In artikel 2, 6°, van hetzelfde besluit wordt het bepaalde in de kolom «Duur van de afwezigheid», vervangen als volgt:

«Twee dagen door de werknemer te kiezen in een tijdvak van één maand na het overlijden. Na uitputting van deze twee dagen heeft de werknemer recht op drie bijkomende afwezigheidsdagen, naar keuze van de werknemer op te nemen binnen een tijdvak van één jaar na het overlijden. Gedurende deze bijkomende dagen ontvangt de werknemer een uitkering die hem wordt uitgekeerd in het raam van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen waarvan het bedrag gelijk is aan het maximumbedrag dat kan bekomen worden door toepassing van het artikel 223*bis* van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. De minister bepaalt de toekenningsvoorwaarden van deze uitkering.

De dagen gedekt door een uitkering worden gelijkgesteld met arbeidsdagen voor de toepassing van de bepalingen van het voormelde besluit.»

22 november 2007.

Myriam VANLERBERGHE.
Sfia BOUARFA.
Christiane VIENNE.

coordonnée le 14 juillet 1994. Le ministre fixe les modalités d'octroi de cette indemnité.

Les jours couverts par une indemnité sont assimilés à des jours de travail pour l'application des dispositions de l'arrêté précité.»

Art. 3

À l'article 2, 6°, du même arrêté royal, les dispositions prévues dans la colonne «Durée de l'absence» sont modifiées comme suit:

«Deux jours à choisir par le travailleur dans une période d'un mois à partir du décès. Après avoir épuisé ces deux jours, le travailleur a le droit de prendre trois jours d'absence supplémentaires, qu'il choisit dans une période d'un an à partir du décès. Pendant ces jours supplémentaires, le travailleur perçoit une indemnité qui lui est versée dans le cadre de l'assurance soins de santé et indemnités et dont le montant est égal à la somme maximale dont il peut être bénéficié en application de l'article 223*bis* de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994. Le ministre fixe les modalités d'octroi de cette indemnité.

Les jours couverts par une indemnité sont assimilés à des jours de travail pour l'application des dispositions de l'arrêté précité.»

22 novembre 2007.